

VANAEMAD

ELSA LASS

Esitaja: perekond Lass

Tere!

Lugesime Viimsi Teatajast üleskutsest imeliste vanavanemate tunnustamiseks. See on väga ilus üleskutse, aitäh idee autoritele!

Meie pere tahaks kõik meie nelja vanavanemat tunnustada, sest nad kõik on omal moel väga tublid ja ägedad. Aga see kord lükkame rivi ette ühe vanaema. Tema nimi on Elsa Lass. Vanust on tal 72. Elsa on vanaemaks kolmele lapselapsele, kellest üks tüdruk elab Viimsi vallas ning teised, kaksikutest poiss ja tüdruk, elavad Tartumaal. Lapselapsed on kõik 13-aastased. Elsal on kolm poega, kes kõik elavad oma peredega eri paigus.

Vanaema Elsa on, nagu vanaemad ikka, väga sõbralik, sooja südamega, hoolitsev ja lahke. Ta on nagu meie pere päiksekiir, kes on alati rõõmsameelne ja energias pakatav. Ta on alati valmis ette võtma mida iganes. Iga kell on ta rõõmsameelselt valmis vastu võtma külalisi. Olgu külla tulijateks oma lapsed, lapselapsed või kasvõi terve kamp noori laste sõpru. Ja nagu imeväel kattub helikiirusel ka lauake kõige hea ja paremaga. Ta hoiab oma pere alati koos. Igal pühapäeval, kui Randveres elava poja pere trennist tuleb, võetakse nad lookas lauaga vastu ja mängitakse lauamänge. Elsa on nii aktiivne ja sportlik, et võtab osa igast väljasõidust, kuhu lapsed või sõbrad teda kutsuvad. Olgu selleks siis pikk jalgsimatk rabas, seenelkäik metsas, jalgrattaretk või lõbustuspargi külastus. Ta näitab silmad ette ka endast mitu korda noorematele oma pealehakkamise, sportlikkuse ja energilisusega. Eelmisel suvel sõitis vanaema esimest korda elus tõukerattaga (selle ise tõukamist vajavaga ikka) ja mõni aasta tagasi tegi lastega kaasa kõrgseiklusparkide radadel turnimisi. Vähemalt pool aastat, kui ilmad seda lubavad, on jalgratas tema igapäevane kaaslane. Õhtuti ja nädalavahetustel armastab Elsa kahehatalisel kaaslasel ringi vurada ja kui teed viivad mõne sõbra või sugulase juurest mööda (mida juhtub tihti), on tal kaasas alati külakostiks enda küpsetatud koogike, pirukas või midagi muud maitsvat. Ülejäänud osa aastast, kui lumi ja jää rattasõitu piiravad, võib Elsat regulaarselt (kiir)kõndimas näha. Ja kui lumi on maas, vallutab vapper vanaema suuskadel Tädu suusarada igal nädalavahetusel.

Tegelikult on Elsa "vanaema" ikka väga paljudele Viimsi lastele. Nimelt töötab ta eralasteaias Pääsupoeg kokana. Iga päev on ta energiline rõõmurull, kes lisaks maitsvate roogade valmistamisele ja muudele köögitoimetustele tervitab hommikul saabuvaid lapsi ja jutustab nendega hommikust õhtuni. Ta on nagu lasteaia maskott, kes hoiab entusiastlikult tuju üleval oma rõõmsa ja positiivse olemusega. Kokatädina hoolib ta "oma lastest" nii palju, et suvisel ajal sõidab Elsa peale tööpäeva lõppu mõne sugulase juurde, kust marju ja puuvilju korjab ja lasteaeda viib, et neid mudilastele pakkuda või vitamiinirikkaks moosiks, mannavahuks ning kisselliks vaaritab.

Lapsed, nii oma sugulased kui ka kõik ülejäänud mudilased, on alati Elsa ümber ja hinges. Ta jutustab nendega, mängib ja lohutab. Kui Elsa Viimsis ringi liigub või kohalikke üritusi väisab, on alati keegi, kes teda tervitama tõttab ja kellega mõni sõna juttu puhuda. Kohtumisrõõm on alati suur ka juba aastaid tagasi lasteaiaist lendu läinud lastega. Loomulikult

on Elsa juurde hoida antud ka oma kortermaja mudilasi. Sest ta on ju sooja südamega usaldusväärne kõikide laste vanaema.

Parimate soovidega

Perekond Lass

RIINA RANDMETS

Esitaja: Helen Randmets

Riina on väga aktiivne pensionär, väga abivalmis, kokkuhoidlik ja armastab suhtlemist. Seisab kõigi heaolu ja õigluse eest. Ebaausus talle ei meeldi.

Ta on kindlasti suurepärane näide sellest, et kunagi pole liiga hilja oma unistuste poole püüelda ja neid teoks teha. Noorena olevat ta väga soovinud kunstnikuks saada ja luua läbi oma käte kunsti, paraku aga töötas ta kaubandus sektoris ja pidas oma poodi. Aga nüüd hilisemas eas on tal olnud võimalik oma noorusaja unistust täide viia osaledes mitmetes keraamika- ja kunstiringides ning töötubades. Ja tundub, et tal kätt ja maitsemeelt jagub, sest kui tema kusagil laadal müüb on tal teatud tooted, mis väga kiirelt lähevad. Samuti kui tema lapselapsed võtavad kaasa koolilaatadele vanaema kaunistatud tasse või muid kujakesi, müüakse need kõige kiiremini ära ja vahest tellitakse juurdegi.

Kuigi Riina on väga hea kehakeele oskaja, õpib ta siiski juba mitmendat aastat tublisti inglise keelt aga oleme kindlad, et suure reisihundina suudab ta tegelikult ilma inglisekeeletagi kõik oma soovid edasi anda.

Lastelastega meeldib talle alati mängida oma noorusaja lauamänge ja kaasata neid päris elu tegevustesse nagu kartulite koorimine või aias kastmine vms.

ENE HEENA

Esitaja: tütar Rael Laager

Vanaema on meil nooruslik, alles 60. aastane. Ta armastab lugemist, ta on väga suure südamega ning empaatiline. Ta on olnud suureks abiks lastelaste hoidmisel ning kohe kindlasti ei oleks ma kirjutanud ja kaitsnud oma lõputööd ilma oma ema ülisuure panuseta.

Emma tuleb mulle alati appi. Ta tuli töölt ära, et iga päev lapsi hoida. Ma tõesti ei tea palju vanaemasid, kellel on võimalus (ja ka soov) oma tööst loobuda, et iga päev oma lapselapsi hoida. Ja mitte ainult – ma ei pea kunagi mõtlema, mida mu lapsed söövad, sest ilmselgelt teeb mu ema maailma parimaid toite ☺. Ning kõige olulisem – me usaldame teda 100%. Aeg on kõige vägevam ressurss, mida teisele inimesele kinkida – minu ema on kinkinud meile aega.

Võin öelda, käsi südamel ja suure tänutundega, et tänu oma emale lõpetasin ma oma õpingud nominaalajaga, ma saan teha tööd, mida ma armastan. Aga kõige kokkuvõtteks – mis on suurim väärtus ja eeskuju minu lastele? **Et pere hoiab kokku, pere on üksteise jaoks olemas.** See on väärtus, millega ma tahan oma lapsed ellu saata – me armastame, hoolime ja toetame üksteist. Kui mul ei oleks mu pere, ei oleks mul midagi!

IVI JUHKAM

Esitas: lapselaps Jaanika Liipa

Lähenemas on vanavanematepäev ja kui mõned aastad tagasi me veel ei tähistanud väga seda päeva, siis iga aastaga järjest rohkem muutub see olulisemaks meie peres. On väga tänuväärt, et see päev lisati riiklike tähtpäevade hulka ja annab põhjust iga aasta tänada oma kõige kallimaid vanavanemaid nende hoole ja armastuse eest. Mina sooviksin erilist tänu avaldada oma enda vanaemale Ivi Juhkamile, kes on mulle pigem ema eest olnud ja seetõttu tänan ma teda lausa kaks korda aastas, nii emadepäeval kui ka vanavanematepäeval.

Olin ma vaid 10 aastane kui vanaema mind oma hoole alla võttis ja kasvas mind kuni täiskasvanuks saamiseni. Kuuldavasti on puberteediiga kõige raskem aeg üldse lastevanemate töös ja ma ausalt ei tea, kuidas me selle aja nii hästi üle elasime. Minu mälestused sellest ajast on ainult head ja ma tõesti ei mäleta, et vanaema oleks kunagi minu peale häält tõstnud või minuga rielnud. Olin kasvult teistest klassikaaslastest ees ja pikk tüdruk aga see ei takistanud ka 10 või 15 aastaselt mul vanaema sülle pugemast. Kui meenutan seda aega tagasi, siis esimene asi, mis seoses vanaemaga meelde tuleb ongi see, kui mõnus see ja turvaline oli tema süles. Olin kaitstud kogu maailma kurja ja halva eest.

Mina ei ole vanaema ainus lapselaps. Nimelt on tal 2 poega, 5 lapselast ja 2 lapselapselast (kes ühtlasi on minu tütreid). Vanaema on Viimsis elanud juba üle 30 aasta ja maja Pringi külas on minu vanaisa ehitatud otsast lõpuni. Ja ei saa mainimata ka jätta, et see aasta oli minu vanaemal ja vanaisal 64. pulma-aastapäev. Kahtlen kas ma oma abikaasaga ise kunagi sellise numbrini jõuame aga suureks eeskujuks on nad meile ikkagi. Ka meie pere kolm kodu on Viimsis olnud ja ma ei kujuta ettegi, et siit mere lähedusest kuhugi mujale koliks.

Vanaema aed on suur ja sealt võib leida kõike värsket: õunu, pirne, erinevaid marju, tomateid- kurke, maitsetaimi, sügisel isegi kartuleid jne. Kõige uhkem on vanaema muidugi oma lillepeenarde üle ja ka minu kodus on vaasis alati vanema aiast nopitud ilusad lilleõied. Lapsepõlvest on meelde jäänud veel traditsioon puhkepäevadel turul käia aiasaadusi müümas. Mina olin alati oma vanaemaga kaasas ja sain sealt oma esimesed kauplemis kogemused. Käisime nii keskturul kui Lasnameä Priisle turul ja kuna minu teine vanaema elas Jõhvis, siis vene klientidega ma kunagi hätta ei jäänud. Aga küll oli vanemal hea meel kui Viimsis tuli vabaõhumuuseumi juurde Taluturg ja edaspidi käisid nad koos vanaisaga hoopis seal meie Viimsi elanikke rõõmustamas. Nüüd viimased paar aastat on vanaema tervis kehvemaks jäänud ja turule enam kauplema ei jõua aga mõned püsikliendid käivad endiselt vanaemal kodus värskete aiasaaduste järel.

Ei saa ära unustada ka oma vanaema suurepärase kokakunsti. Ma ei tea aga mulle tundub, et vanaematel on mõni eriline pannkoogi retsept, mida kõik saladuses hoiavad, sest nende pannkoogid on alati ülimaltsvad ja kõige paremad. Ja kui veel sinna peale panna vaarikamoosi, mille marjad on oma aiast korjatud, no siis see viib küll keele alla. Vanaema juurde elama tulles ei olnud ma nõus sööma mitmeid armastatuid magustoite nagu näiteks karamellikisselli, saiavormi ja ka leivasuppi. See oli seotud lasteaiast saadud traumaga, kus kõik toit sunniti ära sööma. Aga vanaema õpetas uuesti mind neid kõiki toite armastama ja isegi praegu käin neid vahete vahel vanaema juures söömas.

Ma olen elu lõpuni tänulik oma kallile vanaemale, kelle juures oli mul õnnelik lapsepõlv ja kes sellises vanuses oli nõus mind veel enda kasvatada võtma. Soovin oma vanaemale tugevat

tervist ja pikka eluiga, et mina ja minu tütre saaksime veel kaua tema tingimusteta armastust ja hoolitsust tunda.

RINGA VEERMÄE

Esitased: tütre Maaris, Maarja ja Mari-Ann

Tere!

Soovin esitada Ringa Veermäe imelise vanavanema nominendiks!

Meie pere on ükshäälselt arvamusel, et just tema on see imeline inimene, kes väärrib erilist tunnustust ja esile tõstmist just VANAEMAKS olemise eest.

MAMMA Ringa elab Viimsis juba päris mitu aastat. Ma arvan, et kümme vast juba kindlasti.

Ringa Veermäe on tegelikult pärit Pärnumaalt, aga kuna kõik temale olulised inimesed (LOE: lapselapsed) elavad Harjumaal ja Viimsis, siis otsustas ta teha elus kannapöörde ja enda mugavast kodust Pärnumaal hoopis Viimsisse kolida.

-Lihtsalt seetõttu, et perega koos olla.

Tööl on ta olnud nii Viimsi koolis söögitädina (kus ta oli väga paljude laste lemmik). Tegutsenud floristina ja nüüd viimasel paaril aastal on ta abiks kõikidele Viimsi elanikele, kes PEPCO poodi külastavad.

PEPCOsse tööle tõmbas meie mammat just täpselt see, mida arvata võib. Nimelt on tegemist ideaalse töökohaga ühele vanaemale. Iga päev saab ju valida enda seitsmele lapselapsele midagi uut ja põnevat. Kas mõne vahva riidekomplekti, meisterdamise ja joonistuskraami- või siis mõne muu vahva mänguasja.

Ausalt öeldes- Just enda lastelaste nimel meie mamma elabki. Pole midagi, mis talle võiks rohkem rõõmu pakkuda.

Hea näide selle kohta, kuidas vanaemaks olemine on mamma Ringa kõige suurem ja tähtsam asi tema elus, on üks tragikoomiline õudusunenägu, mida ta unes nägi ja hiljem pisarsilmis meile rääkis-

Nimelt pidi mamma tulema hoidma kõiki lapselapsi (seda juhtub ka päriselus, et ta kõiki seitset koos vaatab- päriselt ka!)- Kõik tema lapsed olid unenäos kuskile üritusele minemas ja nii ta siis ootas õhinaga kõikide lastelastega koos olemist.

Lapsi tuli ta vaatama minu (oma keskmise tütre) majja. Lapselapsed jäid siis kõik mammaga ja emad-isad sättisid välja.

Kõik justkui sujus ja põnnidel oli tore. Mõne tunni pärast, kui kõik tagasi olid jõundud, selgus aga kurb tõsiasi. Mamma oli KÕIK mis vähegi võimalik valesti teinud. Küll olid valed riided pisikestele selga saanud. Söök mis ta tegi ei sobinud pakkuda ja mänguasjad ja kaasa võetud tegevused olevat emmede-isside arvates kohe eriti nõmedad ja mõttetud olnud. Vaene mamma siis solvus hingepõhjani ja jooksis pisarate voolades bussile (mamma meil autojuht ei ole ja kõik tegevused saab ta kenasti Viimsis ühistranspordiga aetud). Bussipeatuses aga selgus, et kõigele lisaks oli veel ka rahakott jäänud maha ja nii pidi ta ikkagi tagasi tulema

meie keskele. Kõik vaatasid veel viltu pealekauba. Näed- nii kehv vanaema... MIDAGI EI OSKA! Ja isegi rahakoti unustas maha!

See unenägu juba ise selgitab minu arvates väga hästi seda, kui suure südamega ja armas mamma meie peres on.

Pole midagi hirmsamat, kui vanaemana läbikukkuda!

Maarja, Mamma Ringa kõige vanem tütar kirjutab nii-

Mamma Ringa, nagu lapsed teda kutsuvad, on aasta aastalt oma vanaema töökoormust rõõmuga suurendanud. Esimene lapselaps sai tema ainutähelepanu nautida tervelt kümme aastat. Seejärel sündis teine lapselaps ning kolme viimase aastaga on temast saanud seitsmekordne vanaema. Tal jätkub olenemata täiskoormusega tööajast aega igale lapselapsele ning kõik nad on kasvanud täielikeks mamma nunnudeks. Mammal on oskusi veeta ja sisustada aega nii 16 aastase teismelisega kui ka vastsündinud beebidega. Nii juhtubki tihti, et pigem käib mamma töö juures puhkamas. Lisaks lihtsalt vanaemaks olemisele on ta oma jäägitu toetusega ning lapsehoidmistega aidanud oma lastel alustada ja lõpetada ülikoolid. Ilmselt on ta nõ vanaemaks ka paljudele Viimisi noortele, kellele oli mõned aastad tagasi kooli puhvetitädiks. Siiani tulevad noored temaga poes ja tänaval juttu tegema ning teda toredate mälestuste eest tänama.

Maaris, Ringa keskmine laps, kirjutab:

Meie peres on hetkel kasvamas kaks last. Frank saab oktoobris 3a ja Saul esimesel septembril 1a.

Mammaga tehakse kõike- Meisterdatakse, kokatakse, lauldakse, tantsitakse- ja pannakse niisama puslesid kokku.

Mulle meeldib näiteks väga see, et meie Mamma ei kurda kunagi segaduse üle, mis lapsed tema kodus korraldavad. Kõige olulisem on, et lastel oleks tore! Koristada saab hiljem uuesti. Sedasi ütleb meie mamma.

Lapsed mamma juurde hoida viies on hea, et sa ei pea sekunditki muretsema, kas neil ikka on tore. Alati on! Pigem on neid raske hoopis hiljem tagasi koju saada.

Olen siirat tänulik enda emale, et ta on võtnud vaevaks elada Viimisis. Minu jaoks ongi see täpselt just nii- võtnud VAEVAKS.

Emal on olemas enda kodu Pärnumaal, kus ta võiks vanaduspõlve ja rahuliku elu nautida. Selle asemel kolis ta aga hoopis Viimisisse, rentis endale korteri ja töötab viimse jõuraasuni, et saaks meiega koos olla. Mitte ainult koos olla, vaid realselt ka abiks.

Ma ei kujutaks ette, kui mu ema ei elaks Viimisis. KUIDAS ma üldse saaksin asju tehtud! Mamma on alati olemas ja sättinud enda elu ja töögraafiku nii, et ta saaks meie jaoks olemas olla. Olgugi, et tervis kipub vahest alt vedama või tööpäevad on tihti 12h pikad. Ikka on ta olemas ja ootab meid rõõmuga külla... Ja seal juures mitte kunagi millegi üle kurtes. Mamma Ringa on kindlasti kõige tähtsamal kohal meie peres meie kõigi jaoks.

Mari-Ann- Mamma kõige noorem tütar ja pere pesamuna kirjutab nii:

Mamma Ringa suudab kuulama panna kõik meie pere põnnid. Tema hellad käed hoiavad alati lapsi kui meil tarvis on. Talle pole iial olnud probleem kui Marthal (2a) on paha tuju või emme ja issi igatsus... vaid leiab alati mõne põneva tegevuse, millega muremõtted on kui pühitud. Maritet (1kuu) hellitab ja kallistab ta alati. Tema käes rahuneb Marite alati kui mõni valuhoog või lihtsalt pahurdamise tuju peal on. Meil on super vanaema, kelle peale saab alati kindel olla ning kelle juurde võib südame rahuga lapsed viia. Marthale järgi minnes jääb laps alati kurvaks, kuna tahab veel Mamma juures olla. Ühesõnaga-Mamma Ringa on maailma parim Mamma!

Oleme täiesti kindlad, et just meie perel on see kõige erilisem ja armsam vanaema- Meie armas MAMMA RINGA! Ja kohe kindlasti väärib ta tunnustust selle eest!

Parimat,

Maaris Sildoja- Ringa tütar.

ENE LIIPA

Esitaja: pere nimel poeg Harry Liipa

Esiteks alustaks kiitusega – on lausa suurepärase idee tõsta kogukonnas vanavanemaid esile ning tunnustada ja tänada neid kogu nende panuse eest.

Panuse eest, mis on kohati lausa hindamatu väärtusega.

Meie pere nimetab imelise vanavanema tiitlile Mamma Ene (Ene Liipa). Põhjuseid selleks on kindlasti rohkem kui ühele väikesele A4-le mahuks aga katsume reastada peamised.

Alustame sellest, et ta on vanaema neljale imelisele tütretütrel: Elisele (18), Hannale (13), Isabellale (8) ja Kristellele (6). Ta on Viimsis elanud juba ajast kui Kirovi Kalurikolhoos siin tublisid tegusid tegi ning kasvatanud Viimsi fännideks nii oma lapsed kui ka lapselapsed, kes kõik sünnist saati siin elavad, omamata vähimatki kahtlust, et just Viimsi on neile parimaks kodukohaks.

Läbi aastate on Mamma Ene olnud oma lastelaste suurim fänn, häälekaim toetaja ning justkui eriline usaldusisik.

Ta on keegi kellel lapselastele ka neil pisut kurvematel või mossis hetkedel alati lisaks lohutavale sõnale ka suussulav kommike taskus on, mis tuju alati uuesti heaks teeb.

Olles ise kasvatanud üles kaks poega, igatses Mamma Ene alati omale lastelasteks tüdrukuid ning õnneks kuulekad (paraku küll mitte alati) pojad ka talle seda rõõmu pakkusid – lausa neljakordselt. Poputamisest, soengute sättimisest ja kleitidega sahmerdamisest ei ole tütarlapsed küll kunagi puudust tundnud.

Neid kordi kui Mamma Ene on lapselapsi vanemate tööl oleku ajal läbi talvise tuisu ujumistreeningutele saatnud, peale jalgpallilahingut hundiisuga tüdrukutele sooja ja maitsvat kõhutäit pakkunud või kullipilguga esimese klassi lapsi rõdult koju ootamas olnud, võib lugema jäädagi.

Lapselastele meeldivad enim Mamma Ene suussulavad toidud, koos temaga mõnel vahval bussisõidul linnas või jalutusretkel pargis käia ning tema eriline soe olemus, mis teeb temaga koos olemise alati mõnusaks. Kogevad lapselapsed ju ümbritsevat ühe tegusa ja jutuka

Mammaga hoopis teisiti kui oma vanematega. Lapselapsed on õppinud Mamma Enelt põnevaid kombeid, toimetusi ja kokkamise saladusi, mida teavad ainult vanaemad. Lapselapsed on temalt kuulnud õpetlikke lugusid oma kodukoha, inimeste ja pere traditsioonide kohta.

Mis seal salata, aeg-ajalt on Mamma Ene poetanud lastelastele ka mõne kelmika seiga oma poegade lapsepõlve ulakustest. Need lood on sellised, mida ehk pojad parema meelega oma lastele ei räägiks, kuna need on kohati osutunud kompromiteerivaks materjaliks oma kasvatuspõhimõtete elluviimisel. Sellegipoolest teevad need lood lastelastele ja ka Mammale palju nalja nii, et seda ei saa pahaks panna.

Mamma Ene ei pea üldse paljudeks aeg-ajalt oma lastelaste vanematele võimaluse mõni päev, öhtu või vahel isegi öö iseendale võtta – kohati vajavad ju aega omaette olla ka kõige osavõtlikumad lapsevanemad.

Uinumine Mamma Ene ei ole kunagi ühegi lapselapsega probleem olnud – olenemata vanusest või emme-issi igatsuse suuruselt. Ilmselt mängib siin suuresti rolli see, kui turvaliselt ja hoitult lapselapsed end temaga tunnevad.

Oleme hästi õnnistatud ning väga tänulikud, et meie lastel on nende elus selline armastav, hooliv ja osavõtlik Mamma Ene ning loodame, et ta jääb nende ellu veel pikkadeks aastateks.

URVE KINK

Esitajad: lapselapsed Laura ja Sandra

Meie imeline vanaema (Urve Kink) on alati meie jaoks olemas olnud. Ta on väga hooliv ja pühendunud – elab väga meie tegemistele kaasa ja püüab alati nõuga abiks olla. Tänu temale märkame looduses pisidetaile ja oleme nakatunud kunstipisikuga. Vanaema on olnud juba aastaid reibas pensionär ja tänu sellele ka alati meie jaoks aega leidnud. Nüüd hoolitseme meie tema eest. Meie pere pole suur – vanaemal on ainult kaks lapselast – aga seda enam püüame panustada, et vanaema hoitud oleks.

Laura ja Sandra

VANAISA

PEEP TEDER

Esitajad: lapselaste nimel Eva Liisa Õng

Meie vanaisa on Peep Teder ehk lihtsalt taadu - 88 eluaastat, 2 last, 9 lapselast, peagi 12 lapselapselast. Kuni eelmise suveni oli memme ja taadu, paarirakendina toimiti päevapealt 65 abieluaastat. Memme ja taadu juures sai pere alati tähtpäevadel enam-vähem täies koosseisus kokku. Nüüd on meil ainult taadu, aga mitte ainult. Meie vanaisa on suur inimene juba enne, kui ühtki ametit või saavutust mainida. Elutarkus ja vaoshoitus. Katkematu teadmishimu ja alandlikkus, et eneseareng ei lõpe iial. Ülitervislikud eluviisid ja igapäevane võimlemine. Endise meistersportlasena korvpallis hindab jätkuvalt sportlikke eluviise ja käib My Fitnessis jõusaalis, kui just pole suvi ja liiga palju muid füüsilisi tegevusi, mis toonust hoiavad ja aja röövivad. Lapsest peale on selge, et meie teeme sporti kogu elu.

Meil on taaduga oma raamatuklubi. Ikka helistame, et kas sa seda juba lugesid. Siis jagame ja vahetame oma raamatukogu leide. Taadu teadmised erinevates valdkondades ja lugude jutustamise oskus teevad temast põneva vestluskaaslase igal teemal. Ent veelgi olulisem, tema

ligitõmbav sisemine rahu ja hinnanguteta kuulamisoskus on nii mõnelegi hingele leevendust pakkunud. Taadul on sinu jaoks aega ja temaga koos tunned end alati väärtuslikuna.

Lisaks täidab ta ka su kõhu. Perekond on igaaastaselt korraliku saagiga ära hellitatud. On ostetud lisakülmkappe, et lapselapselapsed saaksid kogu talve pudrule ise korjatud ja loomulikult puhastatud mustikaid panna. Oleme varustatud mooside, pohlade, õunamahla, seente, kurkide, tomatite ja kogu rohelisega, mis peenrad pakuvad. Varem tundus, et aed on rohkem memme spetsialiteet, aga vaadates, kui vilunult taadu nüüd peenarde ja kasvuhoonega majandab, siis ju ta ikka memme tegemisi kõrvalt jälgis.

Peale üksijäämist käib taadu mitu korda kuus tütre eestvedamisel teatris, kontserdil või kinos, eesmärgiks elust mitte kõrvale jääda. Kui satub kehvem tükk, siis ei nurise, ütleb, et mingi kogemus ikka on ja näeb, mida tehakse. Huvi korvpalli vastu pole samuti raugenud. Lisaks õistele NBA mängudele teleri vahendusel, käib ta lapselapselapsega Viimsi meeskonnale kohapeal kaasa elamas.

Taadul on kuidagi aega tööd ka teha. Varem oli ta doktorikraadiga ehitusinsener, nüüd tõlgib juba aastaid ehitusteemalisi Euroopa Liidu standardeid. See hoiab teda veel omamoodi vormis. Ta koostab ka ülimalt põhjalikkusega meie perekonnaarhiivi, muuhulgas on kirjutanud mitmeid memuaare järeltulevatele põlvetele lihtsamaks meenutamiseks ja pärandi säilitamiseks.

Taadu on ise standard. Soovime, et oleksime igas vanuses sama tegusad, erksad, hoolivad, targad ja isiksusena arenevad.

Lapselapsed

VANAVANEMAD

MAIE JA AIN VAHESAAR

Esitas: tütar Meriliin Vahesaar

Esitaja on öelnud: “ . Lühikest kokkuvõtet teha on ülimalt keeruline, sest minu vanemad ehk lapse vanavanemad on inimesed, kellest on lihtsalt väga palju kirjutada.

Kuldsed vanavanemad – Maie ja Ain Vahesaar

Sooviksin esile tõsta ja tunnustada oma vanemaid Maie(67) ja Ain Vahesaart(65). Maie ja Ain on abielus olnud 42 aastat ning üles kasvatanud kolm last – Kristiina(42), Mareki(40) ja Meriliini(34) ning kokku on neil viis lapselast: Helen(16), Sebastian(7), Johann(6), Melissa(4) ja Jakob(2).

Varasemalt arvasin, et asjaolu, et vanavanemad hoiavad lapselapsi on iseenesestmõistetav, kuid ajajooksul erinevate inimestega suheldes selgus, et see nii pole. Meil on vedanud, et meil on vanemad ja lastel vanavanemad, kes pühendavad meile väga palju oma aega ja tähelepanu ning on igas tegevuses toeks. Näiteks otsustasin täiskasvanuna 2-aastase lapse ja täiskohaga töö kõrvalt minna kõrgkooli kaugõppesse õppima, kuid mul tekkis lapsehoidmisega raskusi. Minu ema ei pidanud paljuks vähendada oma töökoormust ja asuda tööle 0,75 kohaga, et ta saaks iga

kuu ühe nädala hoida minu last. Selle jaoks sõitis Maie iga kord peale tööpäeva terveks nädalaks Kagu-Eestisse, minu koju, et hoida siin minu poega, kuniks ma Tartus koolis käisin.

Minu, minu õe ja venna lapsed ei pea käima suviti lasteaias ja nad saavad nautida suvevaheaega nagu seda saime omal ajal teha meie. Meie lapsed veedavad oma suvevaheajad Viimsis Maie ja Aini juures, et meie lastevanematena saaksime käia tööl ning lapsed saaksid nautida oma lapsepõlve ja suvepuhkust. Kõik lapsed ootavad seda aega väga, sest teavad, et vanavanemad tegelevad nendega ja seal on põnev. Näiteks korraldab vanaisa Ain meie lastele lõkkeõhtuid, kus räägitakse õudukaid (seda tegi ka meile, kui meie olime väikesed) ja grillitakse leiba, ta seab üles neile veeliumägesid ning korraldab nt veesõda või muid mängu. Vanaema Maie aga „traavib“ põnnidega mööda mänguväljakuid, loomaaedasid, käib nendega rannas, teatris, kelgutamas ja isegi reisirõõmudel.

Lapselapsed ei tunne oma vanavanemate juures mitte millestki puudust, sest mis seal salata – vanavanemad poputavad neid hoolega. Hommikuti korraldab vanaisa Ain lastele pannkoogihommikuid ja kooke küpsetatakse õues lõkkel. Pannkoogitaigna aga valmistavad kõik lapsed oma väikestes kausikestes ise vanaema Maie õpetuste järgi. Lapsed kaasatakse kõikvõimalikesse kodustesse tegevustesse.

Alates eelmisest aastast on nii Maie kui ka Ain mõlemad täiskohaga pensionärid. Aini viimane ametikoht oli MLA Viimsi Lasteaiad, kus ta töötas nn majandusmehena. Ta oli oma kolleegide ja ka lasteaialiste seas hinnatud kolleeg. Kahjuks aga ootamatu ja raske terviserikke tõttu pidi ta töölt kõrvale jääma ning hakkama nautima varajast pensionipõlve. Lasteaias töötatud aegu meenutab Ain siiani. Tema arvates oli laste seas töötamine rõõmupakkuv, sest lasteaias sai lastega palju nalja ja lapsed on vahetud suhtlejad, kes teevad päeva rõõmsaks. Laste seltskonda naudib ta siiani. Nüüd teeb ta seda oma lastelastega Viimsi kodus. Ta hoiab meie lapsi rõõmuga, õpetab elu põhitõdesid ja jagab edasi oskusi, kuidas igapäevaselt elus toimetada, kuid ta on ka vanaisa, kellele meeldib hirmsatsi lastega „vempu visata“. Nii teavad lapselapsed Aini kui vanaisa, kellelega saab alati „pulli teha“. Ain on nokitseja tüüp – talle meeldib lastele meisterdada puidust mänguasju ja ehitada nn „peedist pesumasinaid“. Nii on kõikidel tema lastelastel olemas igasugused elektriautod, väntadega traktorid ja tõuksid, millele Ain on uue elu andnud. Ain on inimesena, isana ning vanaisana konkreetne, realistlik, tagasihoidlik, kahe jalaga maapeal olev mees, kes hindab väga praktilisi oskusi ja soovib neid edasi anda ka oma lastele ja lastelastele. Väliselt paistab ta ehk sellise endassetõmbununa ja tõsisena, kuid tegelikult on ta väga südamlilik inimene, kellele läheb tema pere tegemised väga korda.

Maie on eluaeg töötanud apteegis farmatseudina, proviisorina ja apteegi juhatajana. Kuna aga apteek, kus ta viimati töötas, läks remonti ning ta pidi olude sunnil olema mitu kuud puhkusel, siis sellest tulenevalt tekkis tal palju oma aega. See aga oli nii „magus“, et tööle ta enam ei kippunud. Nii on Maie nüüd aktiivne Viimsi pensionär, kes osaleb kõikvõimalikes Viimsis tegutsevates huviringides ning on ühtlasi ka Viimsi Pensionäride Seltsi liige. Loomulikult jääb ta mõnikord ringitegevustest kõrvale, sest ta hoiab oma lapselapsi, käib nendega reisil või külastab oma lapsi. Maie on üdini positiivne, rõõmsameelne, kannatlik ja heatahtlik inimene. Võiks öelda, et lausa isetu inimene, kes seab alati kõik teised endast kõrgemale ja tähtsamale kohale. Ta on täpselt selline ema ja vanaema, kelle moodi sooviksin isegi olla, kuid selleni küündimine paistab pea võimatu.

Maie on olnud kõikide meie laste juures alates nende sünnist, olnud meile toeks, kui lapsed on olnud vastsündinud. Ta on hoidnud beebisid enda juures öösel, et värsked lapsevanemad

saaksid öösiti magada ega peaks kogema magamata öid. Väiksemaid lapsi „vankerdab“ ta lõunaunne magama veel tänagi, et anda nende vanematele vaba aega. Maie ja Ain tegelevad oma lastelastega sedavõrd palju, et mina oma õe ja vennaga ei ole pidanud iial tundma, et lastega on raske või meil ei ole enda ja oma tegevuste jaoks piisavalt aega. Näiteks korraldab Maie vanaema ja lapselapse päevasid veetes siis ühe lapselapsega terve päeva koos tema lemmiktegevusi tehes või lemmikpaikasid külastades, samal ajal tähtsaid vanaema ja lapselapse jutte ajades.

Mina, Kristiina ega Marek ei pea iial muretsema, kuhu oma lapsed jätma peame, kui meil on vaja kuhugi minna või peame töö tõttu kodudest kaugemal viibima. Meie lapsed on oma vanavanemate poolt alati hoitud. Kui meil ei õnnestugi neid Viimsisse vanavanemate juurde tuua, siis ei pea nad paljuks sõita ka teise Eesti otsa, et lapselapsed hoitud saaksid. Lapselastega tegeletakse sedavõrd palju, et nad unustavad isegi kodu-, emme- või issiigatsuse ning suvepuhkuse lõppedes liigutakse oma kodudesse läbi igatsuspisarate vanavanemate järgi.

Maie ja Aini suhe oma lapselastega on väga tihe – regulaarselt tehakse videokõnesid või helistatakse, et rääkida oma päevamuljetest. Ühiseid kohtumisi oodatakse alati nii väga, et lapsed loevad päevi ja öid, millal jälle vanavanemate juurde saavad.

Sellises vanuses lastega on keeruline, isegi ühe 6-aastasega on keeruline, aga nemad suudavad hoida korraka tervet rüblükute kampa. See on suur vastutus, millega nad tulevad hästi toime. Üheskoos tandemina tegutsedes on lapsed igapäevaselt hoolitsetud, toidetud, pestud, rõõmsad ja rõõmsad.

Kuigi meile võib tunduda selline lastelaste ja vanavanemate suhe iseenesestmõistetav, siis seda see ei ole. Väga paljudel pole üldse neid või puuduvad neil sellised suhted oma vanavanematega. Meil on vedanud. Maie ja Ain on meile alati olnud toeks nii igapäevaelus kui ka laste kasvatamisel ning hoidmisel ning on meie põnnidele suurepärased ja eeskujulikud vanavanemad. Maie ja Aini Viimsi kodu on see koht kuhu kõik meie lapsed alati minna soovivad. Seal pole kunagi igav ning alati õpitakse midagi uut ja huvitavat.

Neid lugusid, mida Ain ja Maie lastelastega teevad, nendest võiks kirjutada terve raamatu ja kindlasti on nõus ka lapselapsed oma mõtteid avaldama, kuid see läheks ilmselgelt juba pikale. Kuid usun, et eelpool kirjutatu annab juba piisava ülevaate sellest, millised vanavanemad Maie ja Ain on. Sooviksime väga tänada ja tunnustada oma vanemaid ning meie laste vanavanemaid. Vahel tundub, et sõnades seda tänu ja austust edasi anda on väga keeruline, mistõttu hetkegi kahtlemata tundus parim mõte haarata kinni Teie üleskutsesest ning esitada Maie ja Ain Vahesaare kandidaadid tunnustamiseks.

Lugupidamisega

Meriliin Vahesaar,

Maie ja Aini noorim tütar

HELLE JA LEMBIT SUITS

Esitajad: lapselapsed Sandra (26), Silver (24), Marten (23) ja Markos (17)

Meie oleme neli lapselast: Sandra (26), Silver (24), Marten (23) ja Markos (17) kelle lapsepõlv on möödunud mõnusate vanavanemate seltsis. Igal ühel meist on omad mälestused, aga et liiga pikaks ei läheks, siis koondasime need kokku ühte teksti.

Meie vanaema: Helle Suits, 83 aastane, elukoht Metsakasti küla

Vanaema on meie kõigiga tegelenud juba päris titeeast saati. Ta on kõige hoolivam ja lahkem inimene keda me teame. Kui vanaema tervis veel hea oli, siis oli tal kogu aeg vaja kellelegi midagi viia või kedagi aidata. Ta ei ole kunagi olnud selline tavaline vanaema, ta tegutses kogu aeg meiega koos, aitas nagu oskas ja kui vaja kutsus vanaisa appi.

Vanaema vedas meid erinevatele üritustele, muuseumitesse ja ning teistesse huvitavatesse kohtadesse. Miks vedas, sest ega me alguses keegi eriti ei tahtnud minna, aga ta suutis alati need käigud nii põnevaks ja meeldejäävaks teha.

Tema aias on nii palju erinevaid taimi, puid ja põõsaid. See aed on mõnusalt metsik ja mitte üle hoolitsetud. Lapsena oli see üks mõnus ja põnev koht, sest seal leidus konni, siile, sisalikke ja igasuguseid putukaid.

Lastel on ikka omad mured, saladused ja ka hirmud, neid kõiki sai vanaemaga jagada ja tema siis aitas meil selgusele jõuda, et asjad ei olegi nii hullud.

Juba väiksena sisendas ta meile lauset: „Kui kuidagi ei saa, siis kuidagi ikka saab“ See saadab meid tänase päevani ja kui on raske hetk, siis tuleb see lause ikka meelde ja aitab edasi minna.

Meie vanaisa: Lembit Suits, 84 aastane, elukoht Metsakasti küla

Väiksena me vanaisa natuke kartsime, ta tundus selline tõsine. Mida aeg edasi seda rohkem hakkasime me suhtlema ja tema tähelepanu püüdma.

Kui me jäime hätta matemaatika või mõne muu reaalsega, siis vanaisa käest sai ikka abi.

Kuna vanaemal autojuhilube ei ole, siis vanaisa oli see, kes meid igale poole oma autoga sõidutas.

Kui suuremad olime, siis sai juba vanaisa autoga õppesõitu teha.

Vanaisa garaaž, see on tõeline imede maa. Kui mingi jupp kuskilt puudu jäi, siis sealt leidis alati midagi ja vanaisa oskas kõik asjad korda teha.

Tema kohta võib küll öelda, et tegu on ühe kange vanaga. Kui vähegi ilma on, siis hüppab vanaisa jalgratta selga ja teeb Viimsi vahel oma tiirud ära. Kui midagi on vaja teha, isegi mis ilmselgelt talle jõukohane ei ole, siis teeb ta selle ikkagi ära. Vanaisa, kellel paigal püsimine raske ning kogu aeg midagi teha tahab on ka Metsakasti külavanema ametit pidanud ja osaleb praegu aktiivselt Viimsi Pensionäridele mõeldud üritustel.

Kokkuvõtvalt võib öelda, et meil on väga oma vanavanematega vedanud ja et nad on meil siiani alles. Nende jutte oma elust on siiani huvitav kuulata.

Kui me nooremad olime, siis tundus, et nad on ikka nii vanad ja ei saa meie asjadest üldse aru, aga nüüd oskame nende elutarkust juba oluliselt rohkem hinnata ja seda enda ellu kaasata.

Kõik jõulud pidid olema alati vanema ja vanaisa juures, sest seal oli see õige jõulutunne ja lõhn.

Oleks ilmselt siiani kui vanaema tervis parem oleks.

Iga pühapäev teeb vanaisa sauna, see on meie kindel kogunemiskoht, alati me kõik ei jõua sinna, aga kui vähegi võimalik, siis oleme kohal ja juttu jätkub kauemaks.

HELJU JA RUDOLF SALIN

Esitaja: tütar Heli Kalpus

Meie vanaema ja vanaisa, Helju ja Rudolf

Hiiumaal sündinud Rudolf ja Virumaalt pärit Helju tulid omal ajal Tallinna, kaasas vaid teotahe ja unistused. Esimesed aastad suures linnas olid väga-väga rasked. Julguse ja ettevõtlikkusega said nad omal jõul hakkama, lõpetasid koolid, õppisid ametid ja leidsid teineteist.

Oma kätega ehitasid nad Randverre pisikese suvila ja raadasid metsast kena aiamaa. Neile on alati väga oluline olnud, et lapsed kõigis töödes osaleksid ja nii eluks vajalikke oskusi omandaksid. Seega kaasati kaks tütar alati kõigi tegemiste juurde. Aias kasvas palju marju, õunu, rääkimata kurkidest-tomatitest, mis kõik hoolega kokku sai korjatud ja purkidesse pandud. Rudolfi Hiiumaa hing vedas ta vabal ajal tihti kalale ja nii jõudsid pere lauale ahvenad, haugid, angerjad.

Suvilat kohendati aasta-aastalt ja kui nõuka-aegsed keelud lõpuks ümber said, ehtas Rudolf sellest päris maja, kus aasta ringi elada. Helju ja Rudolf olid pimedas külas peaaegu esimesed talvitajad – see oli ikka julgustükk. Jah, nüüd on Randvere Eesti suurim küla, valgustatud aedlinn, aga mitukümmend aastat tagasi oli siin ümbruses vaid tühi põld ja igav väli.

Kolmkümmend kolm aastat tagasi said Heljust ja Rudolfist vanaema ja vanaisa. See roll on neile nagu valatud. Viis lapselast on juba väikesest peale Randveres alati oodatud ja hoitud olnud. Meenuvad ronimiskivid ja kiiged, esimesed peenrad ja käigud mere äärde. Ja seinal suur vanaema tikitud vaip, kus on nii palju tegelasi, et annab tükk aega vaadata. Vanaema oskab väga hästi õmmelda ja on lastelastele teinud rahvariideid ja muidu rõivaid, nukke ja mänguasju. Isetehtud hobustega said lapsed lausa ratsutada! Ja vanaema õmmeldud kostüümis jõuluvana oli igal aastal kohal kinke jagamas ja laule-salme kuulamas.

Helju ja Rudolf on väga töökad ja tegusad, aga vähem tähtis pole see, et nad oskavad ka väga hästi pidutseda. Sünnipäevad ja pulma-aastapäev augusti keskel on alati rahvarohked sündmused, kõik sõbrad ja sugulased tulevad kokku. Ja alati on neil pidudel kõvasti lauldud, palju nalja tehtud, vahel pilli mängitud ja tantsitud.

Vanaema ja vanaisa ei virise ega hädalda ja näitavad oma elava eeskujuga, et kokku hoides, elust aktiivselt osa võttes ja tegutsedes saab alati hakkama ja nii on elu ka elamist väärt.

Loodame väga, et Helju ja Rudolfi elujõud ja elurõõm kanduvad edasi ka järgnevatele põlvkondadele!

LUULE MADISE JA ARVO KUNDLA

Esitaja: lapselapsed Gregor, Mia, Jaan, Norman ja Sören

Lp Viimis Hoolekandekeskuse pere! 17.08.2022

Meie – Gregor, Mia, Jaan, Norman ja Sören – esitame meie kallid vanavanemad – Luule Madise ja Arvo Kundla – imelise vanaema ja imelise vanaisa kandidaatideks. Meie jaoks on nad nagunii kõige imelisemad ja kallimad vanavanemad. Püüame nüüd kirja panna, miks me arvame, et nad oleksid ka suuremat tunnustust väärt. Selleks, et kõik mõtted kirja saaks, pidasime väikese arutelu ja püüdsime välja tuua just selle, mis meie arvates on kõige imelisem meie vanavanemate juures.

Ülekaalukalt leidsime kõik, et meie vanavanemad on töökad, isegi ülitöökad. Ei ole neil aega eriti puhata, ikka on vaja kas niita, puid lõhkuda, roosipeenras toimetada, koosolekutel osaleda või maakodudes korda luua. Luulet ja Arvot vaadates

Vargamäe töö ja Tammsaare sõnad: “Tee tööd, siis tuleb ka armastus...”

Veel on meie vanavanemad väga abivalmid ja hoolivad. Loomulikult on nad seda meie suhtes alati aga imetlusväärne on hoolivus kogukonnaliikmete, naabrite ning sõprade suhtes. Kui abi vajab naaber kas siis puude koju toomisel või arstil käimisel või siis lihtsalt toidupoes käimisel – ikka on meie vanavanemad olemas. See on selline isetu abi, kus ei oodata vastuteenet vaid kui on võimalus, siis ikka minnakse appi. Vanaemaga poes käies heliseb sageli ta telefon, kus mõni naaber palun üht või teist toiduainet ka temale tuua. Selline toimiv kogukond on üksteisele toeks.

Meie vanavanematel – Luulel ja Arvol – on imetlusväärne huvi elu ja aktiivtegevuste vastu ka pensionieas. See on see, mis paneb nende silmad särama, keha liikuma ja toimetama. Nad on eeskujuks paljudele toimekusega, kultuurihuvi ning reisimiskirega, Luule osaleb erinevates Päevakeskuse ringides ja tundides ning Arvo tegutseb Rannameeste klubis

On suur õnn, et meil on sellised vanavanemad. Nad on meie jaoks alati olemas, nad on soojad, suure südame ja toimekate tegudega eeskujud meile. Suur kummardus, kallid ja imeilusat Vanavanemate päeva!

Lapselapsed:

Gregor (27a)

Mia (20a)

Jaan (17a)

Norman (16a)

Sören (14a)

MARI JA ASSO KIVI

Esitajad: tütar Kadri Kivi (Gustavi, Iirise ja Eliisa ema)

poeg Madis Kivi (Jakobi, Lisette Maria ja Hermani isa)

Esitajad on öelnud: „Koos vanavanematega loome järjepidevust ja turvatunnet, mida lapsed praegusel ajal eriti vajavad. Meie lastel on tõesti imelised vanavanemad ja soovime nad kandidaatidena kirja panna. Oleme selle eest neile siiralt tänulikud ja arvame, et nad on tunnustust ja esiletõstmist väärt.

Imelised Viimsi vanavanemad Mari ja Asso

Viimsi mamma ja vanaisa - nagu kõik 6 lapselast neid kutsuvad. Neil jätkub soojust ja armastust kõigi jaoks. Mamma ja vanaisa juurde ei minda ainult paariks tunniks pühapäeviti lõunasöögile, vaid sinna tahavad lapselapsed minna alati kõik koos ja kohe mitmeks päevaks. See on hea koht, kuhu minna peitu igapäevamurede eest. Aias on ruumi joosta ja majas on kõigile oma voodi (mõnus pesa) valmis sätitud. Pealtnäha kare vanaisa on alati valmis nendega joonistama ja meisterdama. Tema töökojast leiab traati, pappi, lauajuppe, vineeri, naelu, värvi ja kõike muud, mida lastelastel nende hullumeelsete ideede elluviimisel tarvis läheb. Vanaema oma pehme olekuga hoolitseb, et kõigil oleks kõhud täis. Tema tehtud frikadellisupp meeldib ju kõigile lastele. Suur kausitäis kohupiimapalle või siis mannavahtu ja pühapäeval on ikka pannkoogid. Ükski õhtu ei möödu muinasjututa. Talveks koob mamma kõigile lastelastele soojad villased sokid ja täidab toad kaneelisaia lõhnaga.

Vanavanemate andmed: Mari ja Asso Kivi elavad Pärnamäe teel.

Neil on 2 last (kaksikud) ja 6 lapselast.

SIRJE JA ELMAR-JOHANNES TRUU

Esitaja: tütar TIINA TEITER

Usun, et nagu iga ema või isa annab endast laste kasvatamisel parima, teevad sedasama kindlasti ka vanavanemad. Iga vanaema ja vanaisa osaleb oma lapselaste elus just nii palju, kui neil parasjagu see võimalik on. Ja siin ei olegi õiget ega valet - kel on see teatud põhjustel rohkem võimalik, kel vähem.

Meie perel on vedanud. Mu laste vanavanemad on meie jaoks alati olemas olnud ja olen selle üle tohutult tänulik. Mis siin salata - eks vahel saab ka seda iseenesestmõistetavana võetud, kuigi ajaga on selgeks saanud, et selline lähedane ja ilus suhe oma vanavanematega, nagu meie lastel, ei olegi tegelikult igal lapsel.

Minu vanematel on kahepeale kokku 8 lapselast.

Ei möödu ühtegi laste tähtpäeva, sünnipäeva, võistlust või esinemist, millest nemad osa ei võtaks. Koos elame läbi nii rõõme, kui muresid ja usaldan väga ka nende pikemat elukogemust, ega pelga neilt vajadusel nõu küsida. Mis mu südame eriti soojaks teeb, on pühendumus ja aeg, mida vaid nemad meie laste ellu tuua oskavad. Kohalolek neid täielikult

kuulata ja maailma asjade üle pikalt arutleda. Mängida kasvõi seitse korda järjest "Reis ümber maailma" lauamängu. Nendega koos joonistada, meisterdada, teatris käia ja õues mänguplatsidel lõputult tiirutada. Koos rahulikult muinasjutte lugeda. Emana, ei leia ma ka parima tahtmise juures töö ja igapäevakohustuste kõrvalt sellist aega, et seda kõike lastele ise nii sageli ja kvaliteetselt võimaldada.

Aitäh, mu armsatele vanematele!

Loodan, et minust saab kunagi vähemalt pooltki nii hea vanavanem, kui nemad seda minu lastele on! Latt on kõrgel! :)

MARE JA HILLAR PAPP

Esitasid lapselapsed: Kristel, Kärt, Marie, Önneliis, Robert, Marta Lee ja Patrik

Tunnustame vanavanemaid

Mare ja Hillar Pappel- meie mamma ja papa

Mamma ja papa on mõlemad üles kasvanud Miiduranna külas, kus nad elavad tänase päevani. Noorena olid nad naabrid. Tol ajal kutsuti neid küll Mareks ja Hillariks, hüüdnimed mamma ja papa oleme neile pannud meie- nende lapselapsed. Need hüüdnimed on nüüdseks saanud nii populaarseks, et nii kutsuvad neid ka teised sugulased ja sõbrad. Tänaseks on Mare ja Hillar olnud abielus juba 57 aastat.

Mamma ja papa on üles kasvatanud kolm last, 7 lapselast ning nüüdseks on nad ka juba 3-kordsed vanavanemad. Esimest korda omandasid nad vanaema ja vanaisa tiitli 1989 aastal ning nende noorim lapselaps sündis 2014. Kõik need aastad on nad rõõmuga ja nurisemata vanavanemate rollile pühendunud.

Papa õppis raadiomehaanikuks ning hiljem oli sõjaväes teenides radist. Ta on töötanud ka kalatööstuses konstruktorina. Oma aktiivse tööelu ajal oli ta tegus ka ametiühingus, kus töötas ja seisis tol ajal teiste töötajate (väheste) õiguste eest. Hillar on alati olnud aktiivne ka ühiskondlikult - edendades Viimsi valla elu, kuuludes mitmesse Viimsi vallavolikogu koosseisu, olles olnud ka selle esimees aastatel 1993-1996. Lisaks oli ta Viimsi Teataja esimene peatoimetaja 90ndate alguses. Koduseks jäi ta 1996. aastal.

Mamma õppis hambaarstiks ning töötas sellel alal nii polikliinikus, kui ka Tallinna 21. keskkoolis. Eriala valikut põhjendas ta sellega, et soovis töötada lastega. Ta läks küll

pensionile 2000. aastal, kuid sellega tema hambaarsti karjäär ei lõppenud- tema juurde sai alati minna hambavalu kurtma ning kodus olevate vahenditega tegi ta tihti ka ülevaatust. Lisaks käis ta vajadusel alati meiega hambaarsti juures kaasas. Nüüdseks on ta silmanägemise tõttu ka kodusest hambaarstistööst loobunud.

Mamma ja papa on mõlemad terve elu olnud aktiivsed ja tegusad ning on seda vanusele vaatamata siinamaani (Hillar on tänaseks 82, Mare tähistas hiljuti 81. sünnipäeva). Pensionipõlve on mamma ja papa pühendanud lastelastele, kodu ja aia korras hoidmisele ning hobidele. Perekond on nende jaoks alati esikohal. Nii lapselapsed, lapsed, kui ka teised sugulased on nende juurde alati oodatud ja külaliste tulles on nende juures alati laud lookas. Ka ootamatute külaliste jaoks on mammal alati kapis midagi varuks. Mamma ja papa on alati valmis lastelaste (kui ka lastelastele) järgi vaatama, kui vanemad on kooli/ töö või muude kohustustega hõivatud. Tänu sellele ei ole meie vanemad pidanud kunagi lapsehoidjate pärast muretsema ning koolivaheajad ja haigusperioodid on tihti Miidurannas vanavanemate juures veedetud.

Mamma ja papa ei istu käed rüpes ka siis, kui hetkel lapsi hoida ei ole vaja. Vabal ajal hoiavad nad korras kodu ja aeda, kus nad elavad koos vanima poja perega, käivad jalutamas ja teatris ning lahendavad sudokusid ja ristsõnu. Papale meeldib mööbli ja ehituse kallal nokitseda, riuleid ehitada ning peenraid rajada. Lisaks on ta hobifotograaf, kelle tehtud merefotod kaunistavad ka laste ja lastelaste seinu. Mamma omakorda veedab suved-sügised aias rohides/riisudes. Samuti on mamma meister söögitegemises- tema tehtud makrasalat, kohupiimakook ja kirju koer on saanud suguvõsas nii populaarseks, et nendeta ei möödu mitte ükski pidu ega sünnipäev.

Tänaseks on mamma ja papa rõõmsameelsed ja vahvad pensionärid, kes on alati valmis pere ja laste nimel panustama. Nad on meile kõigile suureks eeskujuks oma töökuse, hoolivuse ning positiivse suhtumisega. 1 A4 ei ole päris piisav meie mamma ja papa kirjeldamiseks, seekohal tahame lõpetuseks öelda, et nad on igati tunnustust väärt ja me oleme väga õnnelikud, et meil nii toredad vanavanemad on.

Lapselapsed Kristel, Kärt, Marie, Önneliis, Robert, Marta Lee ja Patrik

AGU JA HELLI SISASK

Esitaja: lapselaps Kasper Sebastian Silla

Soovin nomineerida oma imelised vanavanemad Agu ja Helli Sisaski.

Mul on väga vedanud, et nad ca kümme aastat tagasi Mustamäelt Viimsisse kolida otsustasid. Seetõttu õnnestub mul neid tihti külastada. Nad on imelised ja tohutu vaimse pagasiga inimesed, kes on mind palju aidanud ja õpetanud. Kultuursete inimestena vaatavad nad palju väärtfilme, loevad rohkesti erinevat kirjandust ning hoiavad end hästi kursis Eestis ja maailmas toimuvaga.

Minu vanaema on endine kunstiajaloo professor ja vanaisa kirjanik. Kui ma suve algul keskkooli lõpetasin ja ülikoolidesse kandideerisin, olid nad igal sammul suureks toeks ja abiks; lõpukirjandi kirjutamisest Lavaka ja BFMi katseteni. Käisin nende juures “konsultatsioonides”, kus nad soovitasid mulle vastavat kirjandust ja andsid näpunäiteid. Üldse hoolivad ja huvituvad nad oma laste ja lastelaste käekäigust.

Eelmisel aastal tegin teoks oma suure unistuse, milleks oli näidendi kirjutamine ja lavastamine ning protsessi käigus juhtus nii, et proovisaali jõudnud näidendi versiooni kirjutasime me vanaisaga koos. Seejuures aitas ta mul arenda nii kirjutaja kui kunstnikuna üldiselt ning temaga sellise koostöö tegemine oli mulle suur au. Kogu protsess oli minu jaoks väga sügav ja väärtuslik.

Kui minul või mu nooremal vennal parajasti konkreetseid küsimusi pole, ootavad nad meid ka lihtsalt teed jooma ja vestlema. Teed joovad nad inglise traditsiooni kohaselt iga päev kell

viis.

Olen uhke, et mind on selliste vanavanematega õnnistatud.

NADEZDA JA EDMUNDAS RADVILAVICIUS

Esitas: Jana Ribelis

Vanaema Nadezda ja vanaisa Edmundas kirjeldus
29.08.2022

Neil on kaks last ja viis lapselast ja üks lapse-lapselaps. Kuidas kirjeldada selliseid vanemaid ja vanavanemaid, kellel on seljataga pikk kooselu ja vanust juba 74 aastat.

Eelkõige võib öelda, et nad on edasikandnud ja andnud pereväärtusi ning traditsioone. Kõik tähtpäevad ja sündmused on oluline tähistada perega koos. Koos olemine ja kokku tulemine on head märksõnad, mis tänu neile ja nende vanematele kanduvad veel pikalt põlvest põlve. Oma eeskujuga on nad edasi andnud töökuse, abivalmidusese ning heas ja halvas kokku hoidmise.

Kindlasti ei ole nad traditsioonilised vanaema ja vanaisa nagu raamatutes, et vanaema pannkookidega ja vanaisa tugitoolis ajalehte lugemas. Pigem on olnud palju aktiivsust, liikumist, reisimist, avastamist, hariduse ja oma tehtu-saavutamise väärtustamist. See ei tähenda, et vanaisa ei oleks lastega pesekaste meisterdanud, või näpurula jaoks hüpetega laua ehitanud. Vanaema lugest lastelastele alati raamtuid enne magama minekut (kusjuures neid vanu ja häid klassikuid). Olid ka pannkoogid ja pirukad, aga need ei olnud need, mis peamisena välja tooks.

Koos meisterdamise asemel tuleb rohkem meelde erinevad istumised, mida vanaema pikalt ja põhjalikult planeerib – et siis terve suure perega koos nautida arutamisi maailma ja erinevate kultuuride teemadel – minevikust tulevikuni. Selliseid kohtumisi korraldades on vanaema suutnud enda imeliselt korras aias teha seda mitmes erinevas nurgas ja erinevate lauakatetega – et ikka alati oleks midagi uut ja põnevat. Noh ja lihavõtte jänkud ja päkapikud on alati kogu aia erinevaid üllatusi täis peitnud.

Olles rahvusvaheline pere, siis on nende missiooniks olnud ka pere kursis hoida mõlema poolse suguvõsa kultuuripärandiga. Kasvatama kõigis Eestimaa, kui kodumaa väärtustamist ja olulisel kohal oli eestikeele emakeeleks kujundamine. Samal ajal vanaema poolsete venejuurte teadmist ja kultuuri hindamist – sh nii pasha lihavõtete ajal laual kui vanavanaisa bajaani aukohal hoidist.

Vanaisa poolse leedu suguvõsaga sideme hoidmine ja leedumaa tutvustamine laste-lastele oli neile traditsioon - nii käidi mitmeid aastaid erinevaid teid pidi maakodu sihtpunktis Leedu – et ikka iga kord rohekm näha ja tundma saada Leedumaad ja sealset kultuuri.

Samas alati ei pea kõike koos tegema – juba nende aktiivsus ja tegusus inspireerib kõiki lapselapsi.

Vanaisa bowlingu kirg on ka pere mitmeid kordi bowlingu rajal kohtuma toonud, nende seenel käikudest on kõik osa saanud, kas korajmise või hiljem seenepurkide näol. Ja siia võibki jääda kõike kirjutama – aiasaadused purkides, vanaema kootud sokke on kõigil vähemalt viis paari ja needki kõik eri värvi, tite eas lastelastele tehti kausis basseini kuni nende kasvades suur pool hoovi täis basseini (lastelaste nimel ka keevavee kannuga neid täites), piknikute rohkus, kus kaasas pool serviisi puhvetkapist, et ikka peen ja kena oleks, muuseumite külastused jne jne. Ja mis peamine, nad on täpselt sellised vanavanemad nagu just meie perele kõige parem on. Ei ole

olemas reeglit ja manuaali, millised need parimad ja õiged on.

Meile on nad kõige paremad, kallimad ja just kõige õigemad vanavanemad – Nadezda ja

Edmund
Radvilavicius – heas ja halvas ja alati.